

**TEOLOGIA KATECHETYCZNO-PASTORALNA
ORAZ TEOLOGIA – TURYSTYKA RELIGIJNA
INFORMACJE O PRZEDMIOTACH SPECJALNOŚCIOWYCH
(według specjalności w porządku alfabetycznym)**

WZÓR

tc(k/t)nr. Nazwa przedmiotu ew. a/b (t – teologia, c – przedmiot specjalnościowy, k – specjalność teologia katechetyczno-pastoralna, t – specjalność turystyka religijna, nr – kolejny numer przedmiotu w wykazie, a – kolejna (a) część opisu danego przedmiotu z ogólnej liczby opisów b)

Rok studiów, semestr

Wymiar godzin ogółem (wymiar godzin z podziałem na semestry)

ECTS – ilość punktów ECTS

Prowadzący zajęcia

Forma zaliczenia poszczególnych semestrów zajęć: z – zaliczenie, zo – zaliczenie z oceną, e – egzamin

tck01. Katechetyka

przedmiot specjalności: Teologia katechetyczno-pastoralna

Rok 4, semestr 7–8

Wymiar: 40 h (20/20) wykładu + 20 h (10/10) ćwiczeń, ECTS: 2+2 pkt.

Prowadzący: wykład – ks. dr Tadeusz Nosek, ćwiczenia – ks. dr Tadeusz Nosek

Forma zaliczenia: z/z

Treści merytoryczne przedmiotu:

Zapoznanie studentów z aktualnymi osiągnięciami w zakresie katechetyki formalnej i szczegółowej ze szczególnym uwzględnieniem: pluralizmu metodycznego w realizacji procesu katechetycznego w przedszkolach, szkołach podstawowych, gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych oraz szkołach specjalnych; sposobów przeprowadzania hospitacji katechetycznych, pisania konpektów, planowania edukacyjno-katechetycznego i mikronauczania w katechizacji; obowiązujących programów nauczania i podręczników do nauki religii na różnych poziomach edukacji szkolnej; psychospołecznych uwarunkowań katechezy dzieci i młodzieży; wybranych zagadnień duszpastersko-katechetycznych dotyczących wychowania religijnego w rodzinie, szkole i parafii; integralnie pojętej formacji katechetów. Natomiast w ramach ćwiczeń studenci mają możliwość kształtowania praktycznych umiejętności związanych z wyżej wspomnianymi problemami.

Wymagania wstępne:

Zaliczona katechetyka fundamentalna i materialna oraz 75-godzinna praktyka ciągła w szkołach podstawowych wraz wykładami z zakresu psychologii, dydaktyki i pedagogiki w ilości godzin, która wynika z programu przygotowania pedagogiczno-katechetycznego obowiązującego na Wydziale Teologicznym UPJPII.

Metody oceny:

Aktywny udział w wykładach i ćwiczeniach, prezentacja własnych opracowań korespondujących z problematyką zawartą w opisie przedmiotu.

Spis zalecanych lektur:

Bagrowicz J., *Edukacja religijna współczesnej młodzieży. Źródła i cele*, Toruń 2000; Chałupniak R., Kotorz J., Spyra W., *Aktywizacja w katechezie. Szansa czy zagrożenie?*, Opole 2002; Dziekoński S. (red.), *Katecheza ewangelizacyjna w rodzinie, parafii, szkole*, Warszawa 2002; Komisja Wychowania Katolickiego Konferencji Episkopatu Polski, *Program nauczania religii*, Kraków 2001; Konferencja Episkopatu Polski, *Podstawa programowa katechezy Kościoła katolickiego w Polsce*, Kraków 2001; Kraszewski J., *Katechizować, ale jak? (struktura jednostki katechetycznej)*, Płock 1995; Łabendowicz S., *Aspekty prawne nauczania religii rzymskokatolickiej w polskim systemie oświatowym*, Radom 2001; Majewski M., *Pedagogiczno-dydaktyczne wartości katechezy integralnej*, Kraków 1995; Stala J. (red.), *Dzisiejszy Katecheta. Stan aktualny i wyzwania*, Karków 2002; Szpet J., *Dydaktyka katechezy*, Poznań 1999; Twardzicki B., *Katechetyka formalna w służbie wiary*, Przemyśl 2001.

Artykuły dotyczące praktycznego zastosowania w katechizacji osiągnięć współczesnej dydaktyki, pedagogiki, psychologii i teorii komunikacji oraz podejmujące aktualne problemy z zakresu katechetyki formalnej i szczegółowej.

tck02. Pedagogika i katechetyka specjalna

przedmiot specjalności: Teologia katechetyczno-pastoralna

Rok 4, semestr 7

Wymiar: 30 h wykładu, ECTS: 4 pkt.

Prowadzący: wykład – dr Barbara Oszustowicz

Forma zaliczenia: e

Treści merytoryczne przedmiotu:

Przedmiotem pedagogiki specjalnej jest teoria i praktyka wychowania rewalidacyjnego lub resocjalizującego jednostek z zaburzeniami fizycznymi lub psychicznymi, które bez specjalnej pomocy wychowawczej nie zdołałyby osiągnąć pełni możliwego dla nich rozwoju osobowości oraz przystosowania do zadań społecznych i zawodowych.

Realizowanie integracyjnego wychowania i nauczania jednostek niepełnosprawnych wymaga od nauczycieli znajomości podstaw pedagogiki specjalnej,

które pozwolą im przygotować ucznia z określonym rodzajem niepełnosprawności do możliwie pełnego życia poprzez rewalidację uwzględniającą oddziaływanie w zakresie sfery fizycznej, psychicznej, umysłowej i społecznej.

W tym celu w ramach bloku tematów ogólnych uwzględniono:

- przedmiot i zakres pedagogiki specjalnej,
- zasady i metody pracy z osobami odchylonymi od normy,
- założenia i warunki pomyślnej realizacji idei integracji osób niepełnosprawnych ze społeczeństwem.

Tematyka wykładów z zakresu pedagogiki specjalnej szczegółowej obejmuje omówienie wszystkich rodzajów niepełnosprawności z uwzględnieniem terminologii, etiologii, klasyfikacji, charakterystyki osób z danym rodzajem niepełnosprawności oraz specyficznych problemów związanych z edukacją właściwej grupy dzieci niepełnosprawnych.

Spis zalecanych lektur:

Czasopisma: „Szkoła Specjalna”, „Światło i cienie”, „Integracja”.

Doroszewska J., *Pedagogika specjalna*, t. II, ??? 1981; Dykciak W. (red.), *Pedagogika specjalna*, Poznań 1997; Hulek A. (red.), *Pedagogika rewalidacyjna*, Warszawa 1988; Obuchowska I. (red.), *Dziecko niepełnosprawne w rodzinie*, Warszawa 1991; Sękowska Z., *Pedagogika specjalna – zarys*, Warszawa 1982; Sękowska Z., *Wprowadzenie do pedagogiki specjalnej*, Warszawa 1998.

tkk03. Praktyki katechetyczne

przedmiot specjalności: Teologia katechetyczno-pastoralna

Rok 4, semestr 7–8

Wymiar: 45/45 h ćwiczeń, ECTS: 0+0 pkt.

Prowadzący: ćwiczenia – ks. dr hab. Tadeusz Panuś, prof. UPJPiI, ks. dr Andrzej Kielian

Forma zaliczenia: zo/zo

Treści merytoryczne przedmiotu:

Nabywanie praktycznych umiejętności związanych z przygotowaniem, prowadzeniem, hospitowaniem lekcji religii.

Cele przedmiotu:

Celem zajęć jest wykształcenie praktycznych umiejętności związanych z przygotowaniem, prowadzeniem, hospitowaniem lekcji religii oraz realizacją procesu edukacyjno-katechetycznego w przedszkolach, szkołach specjalnych, gimnazjach i szkołach ponadgimnazjalnych.

Metody oceny:

Formą oceny pracy studenta jest aktywny udział w zajęciach oraz przygotowanie konspektów katechezy na wybrane zagadnienia, odpowiednio do wieku uczniów.

Spis zalecanych lektur:

Barciński Z. (red.), *Metody aktywizujące w katechezie*, Lublin 2000; Barciński Z. (red.), *Vademecum katechety. Metody aktywizujące*, Kraków – Lublin 2006; Konferencja Episkopatu Polski, *Podstawa programowa katechezy Kościoła katolickiego w Polsce*, Kraków 2001; Panuś T., *Ocenić i docenić. O problemach wliczania oceny z religii do średniej ocen*, „Katecheta” 2007, nr 9; Stala J. (red.), *Katechizować dzisiaj*, Kielce 2004; Szpet J., *Dydaktyka katechezy*, Poznań 1999; Szpet J., Jackowiak D., *Lekcje religii szkoła wiary*, Poznań 1996; Śnieżyński M. (red.), *Pedagogika w katechezie*, Kraków 1998; Śnieżyński M., *Zarys dydaktyki dialogu*, Kraków 1997; Twardzicki B., *Katechetyka formalna w służbie wiary*, Przemyśl 2001.

tck04. Prawo kanoniczne 1/2

przedmiot specjalności: Teologia katechetyczno-pastoralna

Rok 4, semestr 7

Wymiar: 30 h wykładu, ECTS: 4 pkt.

Prowadzący: wykład – ks. dr Andrzej Sosnowski CR

Forma zaliczenia: e

Treści merytoryczne przedmiotu:

Normy Ogólne Kodeksu Prawa Kanonicznego z 1983 roku. Poznanie przepisów prawa kanonicznego z zakresu Księgi I KPK, niezbędnych w studiowaniu pozostałych części Kodeksu. Wykład obejmuje również krótki zarys historyczny prawa kanonicznego, elementy filozofii i teologii prawa kanonicznego, które umożliwiają zrozumienie prawa w Kościele.

Kodeks Prawa Kanonicznego – Normy ogólne: 1) Prawo w życiu człowieka. 2) Podstawy antropologiczne i eklezjologiczne prawa kościelnego. 3) Podstawy historii i źródła prawa kościelnego. 4) Podstawowe kierunki reformy Kodeksu. 5) Kanony wstępne. 6) Ustawy kościelne. 7) Zwyczaje. 8) Dekrety ogólne oraz instrukcje. 9) Poszczególne akty administracyjne. 10) Statuty i przepisy porządkowe. 11) Osoby fizyczne i prawne. 12) Akty prawne. 13) Władza rządzenia. 14) Urzędy kościelne. 15) Przedawnienie. 16) Obliczanie czasu.

Wymagania wstępne:

Studenci powinni posiadać wiedzę z zakresu teologii moralnej, dogmatycznej i eklezjologii, niezbędne w rozumieniu tajemnicy Kościoła, jako wspólnoty wiernych.

Cele przedmiotu:

Studium norm ogólnych Kodeksu Prawa Kanonicznego powinno dać podstawy do zrozumienia prawa i studiowania dalszych części kodeksu, oraz podstawy z prawa administracyjnego w Kościele.

Metody oceny:

Egzamin ustny.

Spis zalecanych lektur:

Aa. Vv., *Codice del Diritto Canonico Commentato*, Milano 2001; Aa. Vv., *Comentario exegetico alCodigo de Derecho Canonico*, I, Pamplona 1997; Beal J. P. (ed.), *New Commentary on the Code of Canon Law*, New York 2000; Capello F. M., *Summa Iuris Canonici in usum scholarum*, Romae 1932; Garcia Martin J., *Le norme generali del Codex Iuris Canonici*, Roma 1999; Gerosa L., *Teologia del diritto canonico: fondamenti storici e sviluppi sistematici*, Lugano 2005; Ghirlanda G., *Wprowadzenie do prawa kościelnego*, Kraków 1996; Ghirlanda G., *Il diritto nella Chiesa mistero di comunione*, Roma – Cinisello Balsamo 1993; Gruppo Italiano Docenti Diritto Canonico, *Diritto nel mistero della Chiesa*, I, Roma 1995; Krukowski J. – Sobański R., *Komentarz do Kodeksu Prawa Kanonicznego*, I: *Normy ogólne*, Poznań 2003; Pawluk T., *Prawo Kanoniczne według kodeksu Jana Pawła II*, I: *Zagadnienia wstępne i normy ogólne*, Olsztyn 1985; Pinto V. P. (ed.), *Commento al. Codice di Diritto Canonico*, Città del Vaticano 2001; Prümmer D. M., *Manuale Juris Canonici*, Freiburg 1920.

tck05. Prawo kanoniczne 2/2

przedmiot specjalności: Teologia katechetyczno-pastoralna

Rok 4, semestr 8

Wymiar: 30 h wykładu, ECTS: 4 pkt.

Prowadzący: wykład – ks. dr Piotr Kroczyk

Forma zaliczenia: e

Treści merytoryczne przedmiotu:

Kościelne prawo małżeńskie.

Pojęcie i pochodzenie małżeństwa. Specyfika małżeństwa katolickiego: Sakramentalność, przymioty, cele małżeństwa, kanoniczna forma zawarcia, przeszkody małżeńskie, skutki małżeństwa, zgoda małżeńska i jej wady, rodzaje małżeństw – małżeństwa mieszane, tajne. Proces o unieważnienie małżeństwa. Skarga powodowa i inne pisma.

Cele przedmiotu:

Poznanie norm prawa kanonicznego w zakresie prawa małżeńskiego i rodzinnego. Nabycie umiejętności, które pozwolą na pomoc przy formalnościach prawnych związanych z małżeństwem kościelnym i konkordatowym.

Metody oceny:

Egzamin pisemny w formie testu.

Spis zalecanych lektur:

Dokumenty Kościoła:

I Instrukcja Episkopatu Polski dla duchowieństwa o przygotowaniu wiernych do sakramentu małżeństwa i o duszpasterstwie rodzin (12 II 1969); II Instruk-

cja Episkopatu Polski dotycząca przygotowania do małżeństwa i życia rodzinnego oraz wprowadzenia nowego obrzędu sakramentu małżeństwa (11 III 1975); Instrukcja Episkopatu Polski o przygotowaniu do zawarcia małżeństwa w kościele katolickim (13 XII 1989); Instrukcja Episkopatu Polski w sprawie duszpasterstwa małżeństw o różnej przynależności kościelnej (14 III 1987); Jan Paweł II, adhortacja apostołska *Familiaris consortio* (1981); Kodeks Prawa Kanonicznego 1983, kanony: 1055–1165.

Literatura:

Gajda P., *Prawo małżeńskie Kościoła Katolickiego*, Tarnów 2000; Kroczek P., Lubaszka S., *Podręcznik kancelaryjny dla duchowieństwa*, Bielsko-Biała 2006; Pawluk T., *Prawo Kanoniczne według kodeksu Jana Pawła II*, t. III, Olsztyn 1986; Sobczak, *Proces o stwierdzenie nieważności małżeństwa*, Gniezno 2001; Szałfowski E., *Podręcznik Prawa Kanonicznego*, t. IV, Warszawa 1986.

tck06. Przedmiot sekcjiny

przedmiot specjalności: Teologia katechetyczno-pastoralna

Rok 4, semestr 7–8

Wymiar: 60 h (30/30) wykładu, ECTS: 2+2 pkt.

Prowadzący: wykład – wybór

Forma zaliczenia: z/z

Treści merytoryczne przedmiotu:

Wybór przedmiotów sekcyjnych – patrz „Informacje o przedmiotach sekcyjnych” (strona 341).

tct01. Ekumenizm

przedmiot specjalności: Turystyka religijna

Rok 4, semestr 7

Wymiar: 30 h wykładu, ECTS: 3 pkt.

Prowadzący: wykład – o. prof. dr hab. Andrzej Napiórkowski OSPPE

Forma zaliczenia: zo

Treści merytoryczne przedmiotu:

Sobór Watykański II wraz z Dekretem o ekumenizmie Unitatis Redintegratio wprowadził radykalną zmianę w teorii jedności, odchodząc od tradycyjnej postawy konwertyzmu, a opowiadając się za partnerskim dialogiem oraz potrzebą wewnętrznego nawrócenia i odnowy struktur eklezjalnych. Dzięki soborowej myśli w Kościele katolickim dokonała się pozytywna zmiana postaw wobec ruchu ekumenicznego, a tym samym także wobec naszych sióstr i braci w wierze z innych Kościołów i Wspólnot chrześcijańskich. Kościół katolicki w swoim myśleniu ekumenicznym przeszedł zatem ze stanowiska unionizmu do ekumenizmu.

Zagadnienia ekumeniczne obejmują definicję ekumenizmu i jego rodzaje, elementy historii ekumenizmu (po stronie protestanckiej), doktrynalne nauczanie Soboru Watykańskiego Drugiego, katolickie podstawy ekumenicznego zaangażowania. Teologia ekumeniczna zajmuje się tu tajemnicą jedności Kościoła, podstawami jedności, podzielonym Kościołem i statusem eklezjalnym Kościołów i wspólnot nie będących w jedności z Biskupem Rzymu, powrotem do jedności oraz modelami jedności.

Wymagania wstępne:

Student powinien posiadać elementarną znajomość filozofii, mieć znajomość introdukcji biblijnej i teologicznej. Powinien mieć zdany egzamin z Eklezjologii.

Cele przedmiotu:

Niniejsze wykłady to refleksja na temat ekumenicznych wysiłków w łonie chrześcijaństwa, zwłaszcza ze strony Kościoła katolickiego. Idzie nie tylko o przybliżenie problematyki jedności, ale o nauczanie jak tę utraconą jedność odbudowywać i nią żyć. Dlatego ekumenizm jawi się jako usilne poszukiwanie jedności Kościoła i chrześcijaństwa tak w sferze doktrynalnej, praktycznej i duchowej.

Metody nauczania:

Wykład, konsultacje (organizowane w indywidualnych przypadkach), seminarium, odwiedziny Kościołów i ośrodków chrześcijańskich niekatolickich.

Metody oceny:

Egzamin ustny, opracowanie pisemnie 1 lektury, 1 kolokwium.

Spis zalecanych lektur:

Górka L., *Dziedzictwo Ojców*, Warszawa 1995; Górka L., Napiórkowski S. C., *Kościoły czy Kościół*, Warszawa 1995; Hryniewicz W., *Kościoły Siostrzane. Dialog katolicko-prawosławny 1980–1991*, Warszawa 1993; Hryniewicz W., *Kościół jest jeden. Ekumeniczne nadzieje nowego stulecia*, Kraków 2004; *Ku chrześcijaństwu jutra. Wprowadzenie do ekumenizmu*, pod red. W. Hryniewicza, J. S. Gajka, S. Kozy, Lublin 1996; Napiórkowski A. A., *Bogactwo łaski a nędza grzesznika*, Kraków 2000; Napiórkowski A. A., *Próby uzgodnienia stanowisk w nauce o usprawiedliwieniu przed Soborem Trydenckim a współczesna hermeneutyka ekumeniczna*, „Studia i Dokumenty Ekumeniczne”, r. XVII (2001), nr 1 (47), s. 33–44; Napiórkowski A. A., *Teologia pojednania. Kościoły na progu III Millennium*, „Biuletyn Ekumeniczny”, nr 3–4 (123–124) 2002, s. 53–65; Napiórkowski A. A., *Wierni świeccy gwarancją rozkwitu jedności. Wrażliwość ekumeniczna osób konsekrowanych*, [w:] tenże, *Jedność konsekrowana*, Kraków 2002, s. 69–85; Napiórkowski S. C., *Spór o Matkę*, Lublin 1988; Nossol A., *Ekumenizm jako imperatyw chrześcijańskiego sumienia*, Opole 2001; Pawłowicz Z., *Kościół i sekty w Polsce*, Gdańsk 1996; Ver-crucy J. E., *Wprowadzenie do teologii ekumenicznej*, Kraków 2001.

tct02. Geografia turystyki

przedmiot specjalności: Turystyka religijna

Rok 4, semestr 8

Wymiar: 30 h wykładu, ECTS: 3 pkt.

Prowadzący: wykład – dr Franciszek Mróz

Forma zaliczenia: zo

Treści merytoryczne przedmiotu:

Przyrodnicze i pozaprzyrodnicze uwarunkowania rozwoju turystyki w Polsce i na świecie. Metody oceny przestrzeni geograficznej dla potrzeb turystyki. Przestrzeń turystyczna i osadnictwo turystyczne. Charakterystyka najważniejszych regionów turystycznych świata. Główne ośrodki pielgrzymkowe w Polsce i na świecie. Lista Światowego Dziedzictwa Kulturalnego i Naturalnego UNESCO. Główne kierunki przemieszczeń turystycznych. Charakterystyka ruchu turystycznego i wpływów z turystyki w wybranych krajach świata w ostatnim dziesięcioleciu. Perspektywy rozwoju turystyki na świecie. Charakterystyka wybranych Europejskich Szlaków Kulturowych. Polska na turystycznej mapie świata. Regionalizacja turystyczna Polski. Przegląd walorów turystycznych Polski. Zagospodarowanie turystyczne w Polsce. Turystyka w woj. małopolskim. Kraków na tle innych ośrodków turystycznych Polski i Europy.

Wymagania wstępne:

Zaliczenie przedmiotu *Podstawy turystyki*. Umiejętność wykorzystania zdobytej wiedzy z zakresu geografii i zastosowania najważniejszych metod kartograficznych.

Cele przedmiotu:

Podstawowym celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z regionami turystycznymi świata (ze szczególnym uwzględnieniem Europy i Polski), oraz metodami oceny przydatności przestrzeni geograficznej dla potrzeb turystyki.

Celem przedmiotu jest także uzyskanie przez studentów umiejętności wykorzystania metod prezentacji kartograficznej przy opracowaniu map przedstawiających zjawiska turystyczne.

Metody nauczania:

Wykład ilustrowany prezentacją multimedialną.

Metody oceny:

Egzamin pisemny.

Spis zalecanych lektur:

Cabaj W., Kruczek Z., *Podstawy geografii turystycznej*, Kraków 2009; Gordon A., Świątecki A., Wandowicz W., *Cudze chwalicie... Wybrane elementy geografii turystycznej Polski. Materiał szkoleniowy dla pilotów wycieczek zagranicznych i przewodników turystycznych*, Warszawa 1994; Kondracki J., *Geografia regionalna Polski*, Warszawa 1998; Kowalczyk A., *Geografia turystyki*,

Warszawa 2001; Kruczek Z. (red.), *Kraje pozaeuropejskie. Zarys geografii turystycznej*, Kraków 2006; Kruczek Z., *Europa. Geografia turystyczna*, Kraków 2008; Kruczek Z., *Polska. Geografia atrakcji turystycznych*, Kraków 2009; Lijewski T., Mikułowski B., Wyrzykowski J., *Geografia turystyki Polski*, Warszawa 2002; Łęcki W. (red.), *Kanon krajoznawczy Polski*, Warszawa 2005; Stasiak A. (red.), *A to Polska właśnie... Przewodnik do ćwiczeń z geografii turystycznej i krajoznawstwa*, Łódź 2006; Warszzyńska J. (red.), *Regionalna geografia turystyczna świata*, cz. I i II, Warszawa 1994–1995; Warszzyńska J., Jackowski A., *Podstawy geografii turystyki*, Warszawa 1978.

tct03. Historia powszechna - wybrane zagadnienia

przedmiot specjalności: Turystyka religijna

Rok 4, semestr 7–8

Wymiar: 60 h (30/30) wykładu, ECTS: 3+3 pkt.

Prowadzący: wykład – ks. dr hab. Andrzej Bruździński

Forma zaliczenia: zo/zo

tct04. Hotelarstwo

przedmiot specjalności: Turystyka religijna

Rok 4, semestr 7

Wymiar: 30 h wykładu, ECTS: 3 pkt.

Prowadzący: wykład – mgr Jacek Czepczyk

Forma zaliczenia: zo

Treści merytoryczne przedmiotu:

Hotelarstwo Dom Pielgrzyma.

W XXI w. nawet małe przedsiębiorstwa hotelowe i domy pielgrzyma są zmuszone działać na rynku globalnym w warunkach megakonkurencji, te wyzwania wpływają na konieczność redefinicji procesów zarządzania. Zarządzający hotelem i domem pielgrzyma musi opanować zdolność do bardziej efektywnego od konkurentów rozpoznania i tworzenia kluczowych kompetencji, na którą składa się znajomość serwisu hotelowego (concierge), oraz zarządzania nowoczesną nieruchomością hotelową.

1. Rys historyczny kształtowania się usług i pojęć hotelarskich. 2. Sylwetka pracownika hotelu – CEO, GM, Concierge. 3. Organizacja przedsiębiorstwa hotelowego. 4. Planowanie działalności hotelowej. 5. Funkcjonowanie i procedury służb hotelowych. 6. Recepcja jako układ nerwowy organizacji. 7. Yield management. 8. Alians strategiczny hotelu z restauracją. 9. USAH ujednoczony sposób ewidencji i klasyfikacji danych w hotelu, uwzględniający strukturę prowadzonej działalności. 10. Przepisy prawne dotyczące funkcjonowania hotelu. 11. Oferta usług hotelowych dla zagospodarowania czasu wolnego Gości. 12. Futurystyka hotelarstwa – cybernetyzacja, nanotechnologia.

Wymagania wstępne:

Znajomość podstawowych pojęć z zakresu ekonomii i zarządzania. Umiejętność logicznego myślenia i korzystania z szeroko pojętych źródeł wiedzy.

Cele przedmiotu:

Wykształcenie u studentów umiejętności zarządzania hotelem, domem pielgrzyma oraz rozwiązywania problemów teoretycznych i praktycznych z nimi związanych.

Metody nauczania:

Pogadanka, prezentacja, analiza przypadku, ćwiczenia symulacyjne, dyskusja.

Metody oceny:

Projekt organizacji i zarządzania własnym wirtualnym hotelem.

Analiza funkcjonowania tego hotelu w zakresie zarządzania i marketingu.

Spis zalecanych lektur:

Adamowicz J., Wolak G., *Jak być hotelarzem*, Kraków 2004; Aleksander P., Szostak D., *Hotelarstwo usługi i eksploatacja zarządzania*, Warszawa 2009; Bednarczyk M., *Konkurencyjność małych i średnich przedsiębiorstw na polskim rynku turystycznym*; Bednarczyk M., *Małe i średnie przedsiębiorstwa w Polsce a integracja europejska*, Kraków 2004; Błądek Z., *Hotele. Programowanie, projektowanie, wyposażenie*, Poznań 2001; Bryson Mc. & Ziminski A., *The Concierge – Key to Hospitality*, New York 1992; Doz Y. L., Hamel G., *Alianse strategiczne*, Gliwice 2006; Eddystone C. Nebel III, *Managing hotels effectively*, Denver 1991; Gałęcki R., *Skuteczne prowadzenie obiektu hotelarskiego i gastronomicznego*, Warszawa 2000; Gołębiwska B., Grontkowska A., Klepacki B., *Podstawy ekonomiczne i prawne*, Warszawa 2007; Gworys W., Kornak A. S., Szeremeta R., *Jak kierować hotelami i innymi obiektami noclegowymi*, Częstochowa 2003; Kachniewska M., *ISO 9001 w przedsiębiorstwie turystycznym*, Warszawa 2004; Kachniewska M., *Zarządzanie jakością usług turystycznych*, Warszawa 2002; Knowels T., *Zarządzanie hotelarstwem i gastronomią*, Warszawa 2001; Koman S., Kubicki M., *Poradnik ekonomiczny dla hotelarzy*, Warszawa 1996; Kotaś R., Sojak S., *Rachunkowość zarządcza w hotelarstwie i gastronomii*, Warszawa 1999; Middleton V. T., *Marketing w turystyce*, Warszawa 1996; Ostrowski M., *Duszpasterstwo pielgrzymów i turystów, wybór wypowiedzi i dokumentów kościelnych*, Kraków 2003; Pender L. & Sharpley R., *Zarządzanie turystyką*, Warszawa 2008; Piast J., *Marketing w hotelarstwie*, Warszawa 2007; Pląder D., *Opis stanowisk pracy w obiektach hotelarskich wraz z zakresem czynności*, Warszawa 1999; Prahalad C. K., *Przewaga konkurencyjna jutra*, Warszawa 1999; Prahalad C. K., Ramaswamy V., *Przyszłość konkurencji*, Warszawa 2005; Prahalad C. K., *The Fortune of The Bottom of The Pyramid*, New York 2005; Rutherford D. G. & O'Fallon M. J., *Hotel management and operations*, New Jersey 2007; Świderkówna A., *Św. Benedykt z Nursji reguła*, Kraków 2005; Tauber D. R., Szajek-Mucha E., Si-

wiński W., *Podstawy gastronomii, hotelarstwa, rekreacji i turystyki*, Poznań 2001; Teboul J., *Service is front stage*, New York 2006; Tulibacki T., *Organizacja i zarządzanie hotelarstwem*, Warszawa 2005; Turkowski M., *Marketing usług hotelarskich*, Warszawa 2004; Wajgner M., Tylińska R., *Podstawy ekonomiczne i prawne w hotelarstwie*, Warszawa 2007.

Lektura czasopism branżowych i specjalistycznych z zakresu hotelarstwa np. „Hotelarz”, „Doradca hotelarza”, „Hotels” itp.

tct05. Podstawy turystyki

przedmiot specjalności: Turystyka religijna

Rok 4, semestr 7–8

Wymiar: 60 h (30/30) wykładu, ECTS: 3+3 pkt.

Prowadzący: wykład – dr Zygmunt Kruczek

Forma zaliczenia: zo/e

Treści merytoryczne przedmiotu:

Geneza i rozwój turystyki. Turystyka we współczesnym świecie. Podstawowe definicje z zakresu turystyki. Interdyscyplinarność zjawiska turystyki. Uwarunkowania rozwoju turystyki. Eufunkcje i dysfunkcje turystyki. Turystyka jako przedmiot badań naukowych. Podstawowe teorie turystyki. Kryteria klasyfikacji oraz formy ruchu turystycznego. Typologie turystów. Zarys rozwoju turystyki w Polsce i na świecie. Prekursorzy turystyki (S. Staszic, W. Pol, T. Chałubiński, A. Janowski, M. Orłowicz) i pierwsze organizacje turystyczne i organa administracji państwowej w Polsce. Ruch krajoznawczy w Polsce (ideologia, historia, rola krajoznawstwa w współczesnym świecie). Potrzeby i motywy uprawiania turystyki. Metody badań i rejestracji ruchu turystycznego. Piśmiennictwo fachowe z zakresu turystyki (czasopisma naukowe i branżowe, umiejętność posługiwania się literaturą). Międzynarodowy ruch turystyczny. Aktywność turystyczna ludności. Przemysł turystyczny – podstawowe sektory i znaczenie w gospodarce. Ogólna charakterystyka rynku turystycznego w Polsce. Skutki rozwoju turystyki w obszarach recepcyjnych i emisyjnych. Zagraniczna turystyka przyjazdowa do Polski. Krajowy ruch turystyczny – wielkość, dynamika, koncentracja, sezonowość.

Cele przedmiotu:

Celem przedmiotu jest wprowadzenie studentów w podstawowe problemy związane z turystyką. Szczególne znaczenie należy położyć na takie zagadnienia jak: terminologia i klasyfikacje ruchu turystycznego, funkcje i dysfunkcje turystyki, uwarunkowania jej rozwoju (zarówno w obszarach emisji, jak recepcji ruchu turystycznego), społeczno-ekonomiczne skutki tego rozwoju, wielkość i struktura krajowego i międzynarodowego ruchu turystycznego. Studenci powinni także zapoznać się z podstawową literaturą przedmiotu oraz nabyć umiejętności korzystania z materiałów statystycznych.

Metody oceny:

Prace semestralne, ćwiczenia praktyczne, egzamin pisemny i ustny.

Spis zalecanych lektur:

Gaworecki W. W., *Turystyka*, Warszawa 2007; *Kompendium pilota wycieczek*, pr. zbior. pod red. Z. Kruczka (wybrane rozdziały), Kraków 2009; Kruczek Z. (red.), *Obsługa ruchu turystycznego*, Kraków 2009; Kruczek Z., Kurek A., Nowacki M., *Krajoznawstwo. Zarys teorii i metodyki*, Kraków 2007; Kurek (red.), *Turystyka*, Warszawa 2008; Lewan M., *Zarys dziejów turystyki w Polsce*, Kraków 2004; Różycki P., *Zarys wiedzy o turystyce*, Kraków 2006; Wiński R. (red.), *Turystyka w naukach humanistycznych*, Warszawa 2008; *Współczesne formy turystyki kulturowej*, Gniezno 2009.

tct06. Praktyki

przedmiot specjalności: Turystyka religijna

Rok 4, semestr 7–8

Wymiar: 90 h (45/45) ćwiczeń, ECTS: 0+0 pkt.

Prowadzący: ćwiczenia – ks. dr Jan Klimek

Forma zaliczenia: zo/zo

tct07. Psychologia i pedagogika w turystyce

przedmiot specjalności: Turystyka religijna

Rok 4, semestr 7

Wymiar: 30 h wykładu, ECTS: 4 pkt.

Prowadzący: wykład – ks. dr hab. Jan Dziedzic

Forma zaliczenia: zo

tct08. Turystyka religijna i pielgrzymowanie

przedmiot specjalności: Turystyka religijna

Rok 4, semestr 7–8

Wymiar: 60 h (30/30) wykładu, ECTS: 3+3 pkt.

Prowadzący: wykład – ks. prof. dr hab. Maciej Ostrowski

Forma zaliczenia: zo/e

Treści merytoryczne przedmiotu:

Podstawowe pojęcia: turystyka, turystyka religijna, pielgrzymka. Teologia turystyki i pielgrzymowania. Cele turystyki religijnej i cele pielgrzymowania, ich historia i rodzaje. Chrześcijańskie walory turystyki i zagrożenia związane z nią. Etyka w turystyce. Duszpasterstwo turystyczne i pielgrzymkowe, duszpasterstwo w sanktuarium (podmioty odpowiedzialne, duszpasterskie priorytety, etapy, metody, struktury, organizacja, współpraca, wybrane zagadnienia szczegółowe).

Wymagania wstępne:

Znajomość podstaw teologii.

Cele przedmiotu:

Umiejętność współpracy duszpasterskiej i apostołskiej w obszarze turystyki religijnej i pielgrzymowania. Wyczulenie na zachowanie etycznych postaw chrześcijańskich w świecie turystyki.

Metody nauczania:

Wykład, prezentacje, konwersatorium.

Metody oceny:

Semestr 7: zaliczenie z oceną na podstawie ustnego kolokwium przed zakończeniem semestru.

Semestr 8: egzamin ustny podczas sesji egzaminacyjnej.

Spis zalecanych lektur:

Duszpasterstwo pielgrzymów i turystów. Wybór wypowiedzi i dokumentów Kościelnych, zebra. i oprac. M. Ostrowski, Kraków 2003; Jackowski A., *Święta przestrzeń świata. Podstawy geografii religii*, Kraków 2003; Ostrowski M., *Duszpasterstwo wobec problemu wolnego czasu człowieka. Aspekt moralno-pastoralny ze szczególnym uwzględnieniem zagadnień turystyki*, Kraków 1996; Ostrowski M., *Jesteśmy pielgrzymami przed Tobą. Posługa duszpasterska wśród pielgrzymów*, Kraków 2005; Rosenberger M., *Drogi które poruszają. Mała teologia pielgrzymki*, Poznań.

Materiały na stronach internetowych: www.pastoralna.pl,
www.duszpasterstwo-pielgrzym.krakow.pl.